

ihlavská figurka, nohé mladé lidi nebo až posměušci“ mu zřídili i kovou stránku. Jenda, stojí pod nutého mladíka, vyfotit s ušpiněna autobusovém snad ze železa, jiný jeho výdrž. ook jednoznačně e chlap je jhlav-

ROZHOVOR
S PLICÍ
CE
OTACE
w.reidon24.cz

ském domově, měl dříve pracovat jako brusič, měl být dvakrát rozvedený. Byl i v kriminále a asi od doby, kdy se z něj vrátil, pobýval na ulici. Na možnosti umístění v azyláku či jinou pomoc, která mu byla opakovaně nabízena, nereflektoval.

Své si s ním užila policie i záchranka. V posledních letech k němu strážníci Městské policie vyjíždějí prakticky denně. Někdy i několikrát. Mnohokrát skončil na záchytce, kde zanechal velký dluh, byl i hospitalizován na psychiatrii. Když jej pustili, skončil opět na ulici v zajatých kolejích.

Budil pohoršení pitím, žebráním, obtěžováním lidí, koupal se v kašně. Při žebrání nebyl agresivní, ačkoliv jeho zanedbaný zevnějšek, úsměv s chybějícími zuby, či křik nebo zpěv, mohl lidi lekat.

-pk-
Foto: Facebook

Rozhovor

Vágnerová: Naši klienti mohou zůstat v úplně anonymitě

Prvotní je pro nás vytvořit klientovi bezpečný prostor, říká sociální pracovnice z jihlavského krizového centra J. J. Pestalozziho, Tereza Vágnerová.

■ Pavel Bajer

Krizové centrum J. J. Pestalozziho pomáhá lidem v krizi v Jihlavě již rok. Kolika klientům jste již poskytli vaše bezplatné služby?

Tereza Vágnerová

Za rok 2016 jsme měli 164 klientů. Většinu tvořily ženy (91) a měli jsme zde také 29 dětí. Z celkového počtu bylo 87 % našich klientů z Jihlavy.

Jste také jediným typem centra, které pracuje také s agresory...

Ano, služeb Krizového centra mohou využít i lidé, mající problém s násilným chováním. V Jihlavě působí Intervenční centrum, které se specializuje na oblast domácího násilí, ale jejich cílovou skupinu tvoří osoby ohrožené. Pachatelé domácího násilí se na ně v tuto chvíli obrátit nemohou. Jenže právě oni jsou důležitým aktérem.

(Pokračování na str. 2)

Vágnerová: Naši klienti mohou zůstat..

okončení ze str. 1)

proto nutné s nimi pracovat přerušit jejich násilné chování.

Ta práce s nimi je zaměřena na přijetí zodpovědnosti za své chování, naučení se rozpoznávat své limity, vytvořit nové úsoby zvládání konfliktních stresových situací, posílit komunikační schopnosti, zvýšit schopnost rozpoznávání vlastních potřeb a jejich vyjádření či spokojení.

Kolika agresory jste již pracovali?

Tato pomoc není u nás využívána nějak zásadně. Za celý rok na nás obrátili tři lidé. Dva byli muži a v jednom případě jednalo o ženu agresorku. Ani jeden z těchto klientů však nebyl nastavený k dlouhodobé spolupráci.

Proč tedy vaši pomoc vyhledávají?

Oslovili nás v akutní fázi, kdy chtěli usmířit s partnerem. Přišli s tím, že chtějí na

sobě pracovat, ale nedotáhli to potom do konce. Ty důvody jsou různé.

Co řešíte se svými klienty nejčastěji?

Nejčastěji řešíme různé vzťahové záležitosti. Jak mezi partnery, tak v rámci celé rodiny, mezigenerační vztahy. Řešili jsme také vztahy na pracovišti. Dalším tématem jsou finanční potíže všech možných druhů, včetně vysokých zadlužení. Setkali jsme se také s několika případy sexuálního zneužívání.

Jaké případy jsou pro vás z profesního hlediska nejsložitější?

Těžké je pracovat s nemotivovaným klientem, který sice žádá o pomoc, ale není ochoten členě spolupracovat.

Kolik máte pracovníků?

V současné době máme tři pracovníky. Sociální pracovníci, psychologku a terapeutku. Jedná sociální pracovnice má plný úvazek. Psycholožka s terapeu-

tkou u nás pracují na částečný úvazek.

Můžete mi přiblížit způsob pomoci, kterou klientům poskytujete?

Nejdůležitějším a nejčastějším nástrojem je pro nás rozhovor. Není to rozhovor jako mezi dvěma přáteli, má svá pravidla a jeho vedení se člověk musí učit. Potom využíváme nejrozličnější způsoby práce a pomůcky - výtvarné, arteterapeutické techniky, relaxace nebo třeba terapeutické písňovité, které klientovi na počátku může pomoci se uvolnit. Když se například člověk těžko rozmlouvá, svévolná hra s písmem může podpořit uvolnění - těla i myšlenek.

Prvotní je pro nás vytvořit klientovi bezpečný prostor, aby mohl říci, co potřebuje. Jedná se mnohdy totiž o věci, které nikdy nikomu neřekl.

Toho však docílit není jednoduché...

Důležité je vytvořit bezpečné

prostředí. Klienti nám například nemusí říkat své jméno. Mohou zůstat v anonymitě. Netlačíme na ně, aby nám řekli všechno, co vědí o své situaci, nejsme detektivové a nevystavujeme je nějaké palbě otázek. Pokud klient mluví sám, necháme ho hovořit, aby sám volil, co je pro něj aktuálně důležité.

Když se u vás klient telefonicky objedná, za jak dlouho jste mu schopni poskytnout pomoc?

U nás jsou čekací doby většinou do druhého dne. Klient však za námi může přijít i bez objednání. V současné době jsme většinou schopni vzít klienta „z ulice“ na počkání.

A co samotná léčba? Jak se klienti dlouho léčí?

Nevím, zda to nazývat slovem léčba... Lidé, kteří k nám chodí, nejsou většinou nějak „nemocní“, krize může potkat každého z nás. Některé intervence skončí na prvokontaktu. Lidé k nám přichází v akutní krizi, když je

pro ně aktuální stav nejničivější. Někdy neví, co budou za hodinu nebo následujícího dne. Celý jejich svět se hroutí. I klientům stačí se vypoví nebo třeba vytvořit krátký krizový plán, zorientovat v situaci, získat informace, však klienti, kteří k nám chodí, se zřejmě třeba rok. Délku spolupráce s klientem ovlivňuje několik faktorů.

Postačuje centru současný počet pracovníků?

Ne zcela. Budeme jednat o rozšíření kapacity služeb.

Od koho získáváte finanční prostředky na činnost centra?

Momentálně pracujeme zhruba dvěma miliony korun ročně. Z nich musíme zejména pronájem pracovních úvazků. Většinu dotace od Kraje Vysočina dary od sponzorů a na rok nám přispělo také Jihlava. Za veškerou pomoc jsme vděční.